

POSUDEK OPONENTA

Student:	Jan Zikmunda
Oponent práce:	Mgr. Yvona Kostecká, Ph.D.
Název bakalářské práce:	Podpora rozvoje dětí s specifickými poruchami učení očima rodičů

Hodnocení práce

Hlavním cílem práce je analyzovat a vyhodnotit míru a formy podpory vzdělávání, kterou dětem se speciálními vzdělávacími potřebami, konkrétně dětem se specifickými poruchami učení, poskytují rodiče a zároveň zjistit, zda mají rodiče dostatek informací o tom, jak s dětmi, kterým byla diagnostikována tato porucha, správně pracovat tak, aby nabízená podpora byla pro ně užitečná a měla očekávaný kompenzační charakter. Za formální nedostatek práce považuji skutečnost, že cíl práce autor jasně stanovuje a přehledně definuje až v samotném závěru bakalářské práce, tedy v místě určeném pro shrnutí výstupu a závěrů celé práce. Kromě této formální výtky má však práce i některé odborné nepřesnosti. Autor například nepoužívá přesně terminologii. V práci zmiňuje *speciální poruchy učení* (str. 10,18...), místo běžně používaného termínu *specifické poruchy učení (a chování)*. V některých případech uvádí zkratky, aniž by předem zřetelně definoval, co tyto zkratky znamenají (LMD, ADHD, ADD – str. 22).

Po formální stránce se předkládaná práce skládá z teoretické a empirické části. V teoretické části autor poskytuje přehled o současném přístupu české odborné veřejnosti k otázce specifických poruch učení, zabývá se možnými faktory, které stojí za vznikem těchto poruch, možnostmi reedukace a kompenzace těchto poruch. V empirické části autor shromažďuje, popisuje a interpretuje kazuistiky dětí, kterým byly tyto poruchy diagnostikovány, očima rodičů, kteří s nimi po škole pracují a vykonávají kompenzační cvičení.

Struktura práce je přehledná, členěná do čtyř kapitol, které na sebe logicky navazují. První tři kapitoly tvoří teoretickou část práce. V první kapitole, které předchází úvod, autor definuje jednotlivé poruchy učení a chování. Druhá kapitola je věnována otázce volného času, třetí se zabývá charakteristikou současné moderní rodiny, jejími funkcemi a pohledem na problematiku poruch učení. Čtvrtá kapitola je stěžejní kapitolou práce a je věnována empirickému šetření. V této kapitole autor smysluplně používá metodu polostrukturovaných rozhovorů, ukazuje, že dokáže jak stanovit výzkumný problém, formulovat hypotézy, shromažďovat informace, tak tyto informace vyhodnotit a stanovit závěry.

Práce svým rozsahem 84 tiskových stran plus přílohy odpovídá požadavkům stanoveným pro bakalářskou práci. V průběhu práce se autor odkazuje na odbornou literaturu. V práci cituje cca 30 knižních a časopiseckých titulů. V některých případech však odkaz na literaturu není správně použit. Například na str. 37 autor uvádí: *Když se vrátí ze školy, zajímají je jeho pocity Selikowitz (2000)*. Obdobně na stejné straně: *Rodiče, kteří očekávají vyšší výkon, vedou své děti k vyššímu výkonu Pokorná (2001)*, ale i na jiných místech jsou odkazy na literaturu uvedeny nevhodným způsobem.

Nicméně autor zvolil aktuální téma, které si zasluhuje pozornost. V současné době není laické veřejnosti a ani rodičům poskytováno dostatek informací o tom, jak s dětmi, kterým byla diagnostikována porucha učení, pracovat. Práce díky tomu může posloužit jako podklad pro další odbornou práci i jako informační zdroj pro širší veřejnost, především rodiče.

Otázky k obhajobě:

1. Jak si definujete volný čas? Lze považovat čas, který děti po škole věnují kompenzačním cvičením za volný čas?
2. Pracují s dětmi více matky, nebo otcové?

Souhrnné vyjádření:

Práci považuji po obsahové stránce za zdařilou. Rozsahem i kvalitou zpracování odpovídá nárokům na bakalářské práce. Nicméně celkový dojem z bakalářské práce ruší jazykové zpracování textu, který obsahuje řadu překlepů, pravopisných chyb (již v samotném názvu práce) a nevhodného střídání časů.

Přes tyto připomínky práci doporučuji k ústní obhajobě.